

Urbanus

GAZETA PARAFIALNA 3(118) 2026

Parafia pw. św. Urbana I w Zielonej Górze
KOŚCIÓŁ PATRONALNY MIASTA ZIELONA GÓRA

Święty Urbanie I, Patronie nasz, módl się za nami!

MYŚL MIESIACA:

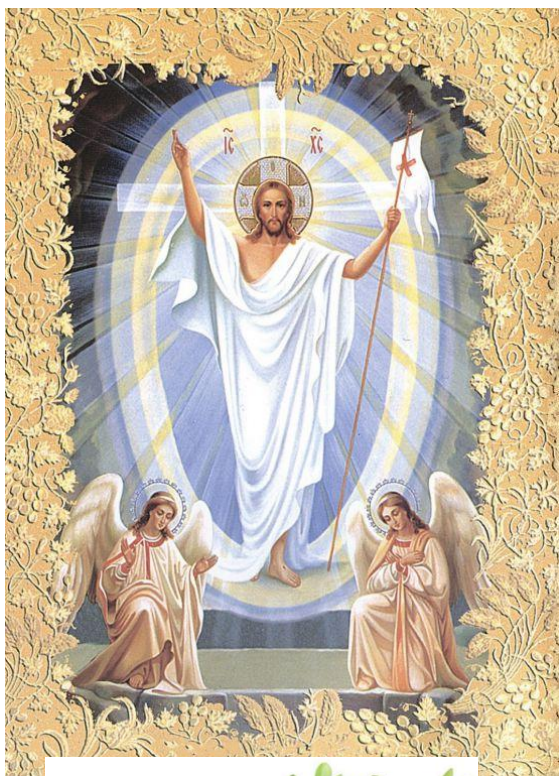
Post jest duszą modlitwy, a miłosierdzie jest siłą napędową postu. A więc jeśli modlisz się, to powinieneś też pościć; jeśli pościsz to jednocześnie okazuj innym miłosierdzie. Jeżeli chcesz, aby twoja modlitwa została wysłuchana, wysłuchaj prośb innych ludzi. Jeśli nie zamkniesz swoich uszu na innych, to otworzysz ucho Boga na ciebie.

Św. Piotr Chryzolog

Drodzy Czytelnicy i drodzy Parafianie

Trwamy w Wielkim Poście. Za kilka tygodni Wielkanoc. I znowu będzie mycie okien, pranie firan, dokładniejsze sprzątanie mieszkania. I znowu będziemy robić większe zakupy i szykować koszyczek ze święconką. A nasze wnętrza? Czy chociaż odrobinę odmienione w Wielkim Poście? Czy na moje życie osobiste, zawodowe, rodzinne i duchowe ma jakiś wpływ to, że Jezus dla mnie cierpiał, dla mnie umarł na krzyżu i dla mnie zmartwychwstał???

Opiekun gazetki ks. Michał Barański

Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego
to największe i najpiękniejsze święto. Z tej okazji składamy
najlepsze i najserdeczniejsze życzenia

Drogim Parafianom, Czytelnikom i Miłym Gościom:
Niech te dni zwycięstwa życia nad śmiercią będą pełne radości,
miłości i pokoju, abyśmy mimo różnych trosk i kłopotów,
mogli zawsze śpiewać radosne

Alleluja - Jezus żyje!

Niech radosna wieść o Zmartwychwstaniu opromienia życie
każdego z nas, pogłębia wiarę, napędza nadzieją i rozpala
miłość, która uzdalnia do pięknego życia w Bogu.
Zmartwychwstały Chrystus niech udziela wszelkich
swoich łask. Życzymy radosnego świętowania
oraz Błogosławionych Świąt Wielkiej Nocy.

Redakcja

SANKTUARIA DIECEZJI ZIELONOGÓRSKO -GORZOWSKIEJ JAKUBÓW

Dzisiaj pochylimy się na kolejnym sanktuarium naszej diecezji, położonym na południowym jej skraju, niedaleko Głogowa. Będzie to sanktuarium św. Jakuba Starszego Apostoła w Jakubowie.

Sanktuarium św. Jakuba Apostoła w Jakubowie to jedno z ważniejszych miejsc kultu religijnego i pielgrzymkowego w Polsce – zarówno ze względu na swoją bogatą historię, jak i związek z europejskimi tradycjami pielgrzymowania do grobu św. Jakuba w Santiago de Compostela.

Historia tego sakralnego miejsca sięga głębokiej przeszłości. Już w X wieku istniał tutaj kościół i parafia, a pierwsze wzmianki o świątyni datowane są na rok 991. W średniowieczu Jakubów był znany jako cel pielgrzymek – odwiedzali go wierni z Czech, Moraw, Śląska i Francji przybywając do tzw. „źródła św. Jakuba”, które znajduje się u podnóża kościelnego wzgórza. Świątynia była kilkakrotnie przebudowywana, m.in. w XIV i XVI wieku, a jej dzieje nie są pozbawione trudnych momentów: w czasie reformacji i wojny trzydziestoletniej kościół został uszkodzony, a miejscami zniszczony i spalony. Po okresie panowania protestantyzmu parafia zniknęła z kościelnych struktur na blisko sto lat, by odrodzić się w połowie XIX wieku.

Nowy rozdział w dziejach jakubowskiej świątyni rozpoczął się wraz z posługą ks. Stanisława Czerwińskiego pod koniec XX wieku, kiedy przywrócono kult św. Jakuba i odbudowano pielgrzymkowy charakter miejsca. W 2004 roku powstało Bractwo św. Jakuba Apostoła, które intensywnie pracowało nad odtworzeniem historycznych dróg pielgrzymkowych oraz promocją sanktuarium. Dwa lata później, 20 czerwca 2007 r., kościół pw. św. Jakuba Apostoła Starszego został oficjalnie przez biskupa Adama Dyczkowskiego ustanowiony sanktuarium diecezjalnym, co uczyniło z Jakubowa pierwsze takie sanktuarium w Polsce.

Sanktuarium w Jakubowie jest częścią szerokiej europejskiej tradycji dróg św. Jakuba – pielgrzymkowych tras prowadzących do grobu apostoła w hiszpańskim Santiago de Compostela. Centralnym symbolem tych dróg jest muszla św. Jakuba, którą noszą pielgrzymi i która oznacza łączność wszystkich tras prowadzących ku temu świętemu celowi. W Polsce ważnym odcinkiem tej sieci jest Dolnośląska Droga św. Jakuba – pierwsza stała trasa tego typu w kraju, oficjalnie otwarta 24 lipca 2005 r. Szlak ten liczy około 130–160 km i prowadzi z Głogowa przez Jakubów, Polkowice, Bolesławiec i Lubań aż do Zgorzelca, gdzie łączy się z Ekumenicznym Szlakiem Pątniczym prowadzącym dalej ku granicom Europy.

Legenda i tradycja pielgrzymowania nie byłyby jednak możliwe bez osoby, która jest centrum tych wszystkich szlaków – św. Jakuba Starszego Apostoła.

Święty Jakub, syn Zebedeusza i brat Jana Ewangelisty, był jednym z Dwunastu Apostołów Jezusa Chrystusa i jedynym, którego męczeńska śmierć została opisana w Nowym Testamencie. Według tradycji chrześcijańskiej po działalności misyjnej w Imperium Rzymskim jego relikwie zostały cudownie przeniesione do Galicji w Hiszpanii, gdzie w miejscu jego grobu wzniesiono sanktuarium - w Santiago de Compostela – jedno z najważniejszych miejsc pielgrzymkowych w dziejach chrześcijaństwa.

Dziś sanktuarium w Jakubowie jest nie tylko miejscem modlitwy i duchowego skupienia, ale też żywym elementem nowoczesnego pielgrzymowania – łączącym lokalną tradycję z ponad tysiącletnim dziedzictwem Camino de Santiago. To miejsce, gdzie historia, wiara i wspólnota pielgrzymów wciąż się spotykają, kontynuując tradycję rozpoczętą wiele wieków temu.

ks. Michał Barański

Wielki Post

w pierwszych wiekach chrześcijaństwa

Najstarszym i jedynym świętem chrześcijańskim obchodzonym przez pierwsze trzy wieki n.e. była Wielkanoc – Pascha. Różny był jednak okres tego przygotowania w różnych czasach i regionach świata.

Najstarszą formą przygotowania do świętowania był post. Początki Wielkiego Postu sięgają czasów apostoelskich, jak świadczą o tym św. Hieronim (331/347 – 419/420; List 41 do Marcelli nr 3) i św. Leon Wielki (390/400 – 461; Mowa VI na Wielki Post). W pierwszym pokoleniu chrześcijan w Judei, Galilei i Syrii zachowywano dwudniowy post faryzeuszów w każdym tygodniu (Łk 18,12), ale przesunięto go z pierwszego dnia tygodnia (niedzieli) na czwarty, tj. środę, i z piątego na szósty, tj. na piątek. Ten ostatni wybrany został w związku z dniem Męki Pana Jezusa.

Potem zaczął się rozwijać okres długiego postu paschalnego. Okres ten trwał najpierw jeden tydzień, bezpośrednio poprzedzający Wielkanoc (tak było w Egipcie w III wieku). Sobór nicejski w 325 roku rozciągnął ten czas do czterdziestu dni postnych¹. Zasadniczy kształt, choć jeszcze nieostateczny, przygotowania do Wielkanocy, jako okresu czterdziestodniowego, znany był w Kościele Zachodnim w IV wieku. Dni postne obliczano od Wielkiego Czwartku wstecz – tak więc początek postu przypadał na szóstą niedzielę przed Wielkanocą, czyli pierwszą niedzielę Wielkiego Postu. Liczbę czterdziestu dni postu przejął Rzym od Kościoła Wschodu. Ponieważ niedziele były wolne od postu jako dni cotygodniowej Paschy, dlatego dni postnych było tylko 34, a dodając Wielki Piątek i Wielką Sobotę – 36 dni rzeczywistego postu. Na przełomie VI i VII wieku dla uzyskania liczby czterdziestu dni dodano brakujące cztery

dni, przesuwając początek Wielkiego Postu z niedzieli na środę, zwaną Środą Popielcową.

Oficjalny Wielki Post był i nadal jest okresem wspólnych rekolekcji całej rodziny chrześcijańskiej przygotowania do radości wielkanocnej. Jest więc czymś więcej niż okresem narzuconego i często nie zachowywanego postu. Już pod koniec IV wieku Jan Chryzostom (przed 350-407) wyjaśniał, że Wielki Post daje wiernym okazję do głębszego i intensywniejszego życia religijnego (Homilia 30 in Gen. 11,1n.1 – PC 53, 273).

Znane świadectwa tego zwyczaju na Wschodzie zawarte zostały w „Listach wielkanocnych” św. Atanazego (ok.295-373), szczególnie z lat 330,340,341,347; w „Katechezach” św. Cyryla jerozolimskiego (ok. 315-386) oraz w aktach synodów lokalnych. Kiedy św. Atanazy przebywał w Rzymie na wygnaniu w 341 roku, zauważył, że tu już od dawna był wprowadzony czterdziestodniowy okres przygotowania do Paschy, aczkolwiek zachowywano tylko trzy tygodnie ścisłego postu, mianowicie pierwszy tydzień, który zawiera „suchedni”², czwarty, w którym odbywało się ostateczne przygotowanie katechumenów do chrztu, oraz szósty, czyli Wielki Tydzień. W tych trzech tygodniach intensywnej pokuty i gorliwej modlitwy miały miejsce w Rzymie także święcenia kapłańskie. W połowie V wieku istniał już zwyczaj postu przez cały okres 40 dni.

Ścisłe związany z okresem Wielkiego Postu był katechumenat, czyli przygotowanie do przyjęcia chrztu, zwane także wtajemniczeniem chrześcijańskim. Poprzez słuchanie Słowa Bożego w czasie liturgii, specjalne katechezy wtajemniczające w życie chrześcijańskie, egzorcyzmy, posty i inne praktyki ascetyczne, katechumeni prowadzeni byli do osobistego nawrócenia i przemiany moralnej życia.

Początki katechumenatu można odnaleźć już u początków chrześcijaństwa. Przygotowanie do chrztu w II wieku opisał w Apologii św. Justyn Męczennik (100-165):

„...ci, którzy uwierzyli w prawdziwość naszej nauki i naszych wypowiedzi, ślubując, że zgodnie z nimi wieść będą życie. Wówczas uczymy ich, jak mają się modlić, jak pościć, jak prosić Boga o odpuszczenie dawniej popełnionych grzechów – przy czym sami także modlimy się i pościmy wraz z nimi. Następnie prowadzimy ich do miejsca, gdzie znajduje się woda i tam dostępują oni odrodzenia w taki sam sposób, w jaki myśmy go dostąpili, mianowicie zostają skąpani w wodzie w imię Boga Ojca i Pana wszechrzeczy, w imię Jezusa Chrystusa, Zbawiciela naszego, oraz w imię Ducha Świętego” (1Apologia 65).

¹ Liczba 40 występuje w Biblii i ma znaczenie symboliczne. Przywołuje na pamięć wydarzenia, takie jak 40 dni potopu, poprzedzającego zawarcie przymierza przez Boga z Noe; 40 lat wędrówki Izraela po pustyni ku ziemi obiecanej; 40 dni przebywania Mojżesza na górze Synaj, gdzie otrzymał od Boga Jahwe tablice z przykazaniami; 40 dni uciekał do góry Horeb prorok Elias przed mściwą Jezebel, żoną

Achaza, króla Izraela. A nade wszystko symboliczna liczba czterdziestu dni postu wiąże się z okresem Chrystusowego przygotowania do swojej Paschy przez pobyt na pustyni, naznaczonym samotnością, modlitwą i walką z szatanem (Mt 4, 1-11).

² Suchedni w tradycji Kościoła łacińskiego, to dni postu obejmujące środę, piątek i sobotę, obchodzone na początku każdej z czterech pór roku.

Post przed chrztem miał prawdopodobnie znaczenie egzorcyzmu. W specjalnych obrzędach katechumeni wyrzekali się szatana i opowiadali się za Chrystusem.

W trzecim stuleciu chrześcijaństwa przygotowanie kandydatów do chrztu uległo dalszemu rozwojowi. Świadectwem istnienia katechumenatu w tym czasie jest dzieło „Tradycja apostołska Hipolita”. Miało ono wtedy dwa etapy: przygotowanie dalsze katechumenów, które zwykle nie trwało dłużej niż trzy lata oraz przygotowanie bliższe tych, którzy zostali uznani za godnych do przyjęcia chrztu.

Szczytowy okres rozwoju katechumenat osiągnął w IV i V wieku. Powszechnie dokonywał się wtedy w czterech etapach. Najpierw zapisywano się do katechumenatu, często też rodzice zapisywali dzieci. Gdy kandydaci mieli jasność co do swoich intencji, po obrzędzie naznaczenia znakiem krzyża, przyjęciu „sakramentu soli”³ oraz namaszczeniu stawali się - Słuchaczami. Mieli oni prawo uczestniczenia w liturgii Słowa Bożego lokalnej wspólnoty kościelnej. W następnym etapie, ci którzy zostali dopuszczeni do chrztu podczas zbliżającej się Wielkanocy, na Zachodzie stawali się – Competentes. W rzymie nazywano ich – Wybranymi, a na Wschodzie – Oświeconymi. Po chrzcie katechumeni stawali się – Neofitami.

Wielu uczestników tego nauczania odkładało w czasie decyzję o przejściu do dalszych etapów katechumenatu. Nieraz czynili ten krok dopiero tuż przed śmiercią. Jednym z powodów był lęk przed niewytrwaniem w łasce chrztu, czego konsekwencją było w młodym Kościele wyłączenie ze wspólnoty wierzących (pierwotna ekskomunika) i odesłanie do stanu pokutników. Rodzice chrzestni i przedstawiciele Kościoła musieli poręczyć za kandydata. W noc paschalną, kiedy sprawowano Misterium dopuszczeni katechumeni przyjmowali chrzest, bierzmowanie i byli prowadzeni na uroczystą celebrację Eucharystii.

Po chrzcie przez okres tygodnia stawali się wiernymi, neofitami. Każdego dnia przychodzili w białych szatach, in albis, na katechezę mistagogiczną⁴ odbywaną w ramach liturgii. Wtajemniczano ich wtedy w Eucharystię. Pierwowzorem tych katechez, w IV wieku była homilia wielkanocna, która w pierwotnym Kościele zastąpiła żydowską hagadę o wyzwoleniu Izraelitów z domu niewoli w Egipcie, stanowiąca centralny element celebracji żydowskiego sederu paschalnego⁵.

Znana jest katecheza św. Augustyna z Hippony (354-430), w której zwrócił się do nowo narodzonych w chrzcie, w Niedzielę Wielkanocną:

„Pamiętam o mojej obietnicy. Tym z was, którzy zostaliście ochrzczeni, obiecałem homilię objaśniającą Sakrament Stołu Pańskiego, który teraz tu widzicie, i którego zeszłej nocy staliście się uczestnikami. (...) powierza się wam w tym

chlebie to, jak bardzo powinniście miłować jedność. Czyż bowiem ów chleb uczyniony został z jednego ziarna? Czy niewiele było ziaren pszenicy? Przez wodę zostały połączone po pewnego rodzaju skruszeniu. Pszenica bowiem, jeśli nie zostanie zmielona i pokropiona wodą, nie osiąga bynajmniej jednorodnej postaci, którą określa się mianem chleba. Tak i wy przedtem zostaliście zmieleni upokorzeniem postu i sakramentem egzorcyzmu. Przyszedł moment chrztu i zostaliście jakby pokropieni, by przyjąć postać chleba. A nie ma chleba bez ognia. Co zaś oznacza ogień, czyli namaszczenie olejem? Tak, sakrament karmi ogniem Ducha Świętego...”.

Neofici zdejmowali alby w czasie liturgii dopiero po niedzieli w Oktawie wielkanocnej, zwanej stąd Białą niedzielą, czy dosłownie Niedzielą w albach.

Opracowała Marlena Magda-Nawrocka

Korzystano z:

<https://www.niedziela.pl/artukul/76065/nd/Historia-Wielkiego-Postu> dostęp 08.02.2026

https://pl.wikipedia.org/wiki/Wielki_post dostęp 08.02.2026

<https://liturgia.wiara.pl/doc/418991.Wszystko-o-Wielkim-Poscie/2> dostęp 08.02.2026

<https://pl.wikipedia.org/wiki/Katechumenat> dostęp 12.02.2026

<https://franciszkanie.com/index.php/2023/06/symbole-chrzcijanskie-sol-madroscl/> dostęp 23.02.2026

Grafika : <https://zielonagora.franciszkanie.pl/>

³ Od III wieku wśród pisarzy z terenu Afryki północnej pojawia się wątek soli jako „przyprawy duchowej”, być może w związku z obrzędkiem podawania jej katechumenom.

⁴ Wprowadzenie neofitów-wiernych do wewnętrznego uczestnictwa w celebracji Eucharystii.

⁵ Pierwszy wieczór święta Paschy w judaizmie.

Nasz Dziennik

„Nasz Dziennik jest wielkim darem Bożej Opatrzności na miarę potrzeb obecnego czasu w naszej Ojczyźnie.”

Z homilii biskupa Ignacego Deca

„Nasz Dziennik” to jedno z wielu dzieł, które powstały z inicjatywy o. Tadeusza Rydzyka CSsR. Jego pierwszy numer ukazał się 29 stycznia 1998 roku. Z tej okazji w sobotę 14 lutego 2026 r. w kaplicy bł. Ignacego Kłopotowskiego w klasztorze Sióstr Loretanek (współpracownicy Naszego Dziennika) Warszawie-Rembertowie pracownicy i przyjaciele zgromadzili się na Mszy Świętej dziękczynnej. Przewodniczył jej i homilię i wygłosił biskup senior diecezji świdnickiej Ignacy Dec.

Biskup nawiązał do czytanej Ewangelii wg świętego Łukasza:

„Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało; proście więc Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo. Idźcie! Oto posyłam was jak owce między wilki.”

Wspomniął braci Cyryla (827-869) i Metodego (820-884) mnichów, którzy ewangelizowali narody słowiańskie. Papież Jan Paweł II ogłosił ich w 1980 roku, współpatronami Europy. Ich misja jak każda inna, nie może odbywać się bez trudności.

Patrzmy dzisiaj na 28 lat ukazywania się „Naszego Dziennika”, jedyne w naszym kraju dziennika katolickiego, który nie funkcjonuje na mocy obcego kapitału, przez co zachowuje niezależność ideową, stara się być jedynie zależnym od prawdy czerpanej z Ewangelii, a także prawego sumienia ukształtowanego Bożym prawem – mówił ks. bp Ignacy Dec.

Powiedział, że Nasz Dziennik, Radio Maryja, TV Trwam i inne media katolickie uczestniczą w misji Pana Boga. Są zależne tylko od prawdy. Gdy patrzeć w kontekście obecnych wydarzeń, to jest to wielki dar dla naszej Ojczyzny. Pan Bóg zawsze obdarza nas w trudnych czasach potrzebnymi narzędziami.

Oprócz bohaterów dawał księży, biskupów, męnych ludzi, jak Józef Piłsudski, Wincenty Witos, Maksymilian Kolbe, szereg poetów. Po II wojnie była ateizacja i był kardynał Stefan Wyszyński, arcybiskup Ignacy Tokarczuk i Karol Wojtyła-papież. Jego głos prawdy przezwyciężył mury komunistyczne. Ale potrzebna była ofiara, danina – męczeńska śmierć księdza Jerzego Popiełuszki.

Dzisiaj pojawiła się nowa wizja świata - relatywizm, który zakłamuje rzeczywistość, to nowy farbowany komunizm. Może nas to wiele kosztować. To unieszczęśliwia wielu ludzi.

Pojawiły się dzięki nauce nowe środki przekazu informacji. Pojawił się internet, nowe radia i telewizje zależne od zagranicznych źródeł. Nie chodzi o prawdę ale o walkę z Kościołem. Obniżył się etos dziennikarstwa. W tej sytuacji opatrzność Boża dała nam ojca Tadeusza Rydzyka. Katecheza w szkole to za mało. Stworzył nową paletę przekazu prawdy, cywilizacji życia i braterstwa. Powstało Radio Maryja, TV Trwam i inne media .

Nasz Dziennik ma duże zasługi dla Ojczyzny. Towarzyszył pielgrzymkom kolejnych papieży - Jana Pawła II, Benedykta XVI i Franciszka. Drukuje odważne i mądre artykuły, między innymi prof. Grzegorza Kucharczyka, prof. Wojciecha Polaka, Tadeusza Rożka, felietony prof. Mieczysława Ryby, dr Jarosława Szarka, prof. Pawła Skrzydlewskiego oraz teksty ojca Tadeusza Rydzyka i innych autorów i przyjaciół Naszego Dziennika.

Świeże informacje z kraju i ze świata politycznego, społecznego i sportowego, demaskuje kłamstwa, pokazuje bohaterów wiary, prawdy, dobra i piękna - patriotów.

Dzieła ojca Tadeusza Rydzyka stały się solą w oku. Pragną je zniszczyć i uciszyć. Zniszczyć Muzeum Jana Pawła II.

W 28 rocznicę modlimy się by niechętni ludzie otrzymali łaskę ujrzenia, że to nie niesie zagrożenia. Zadufanym, zapatrzonym w mocodawców warto przywołać walkę Goliata z Dawidem: po czyjej stronie jest Bóg i kto w ostateczności zwyciężył.

Dziękujemy Bogu za dar Naszego Dziennika i prosimy o błogosławieństwo na dalsze lata pracy. Dziękujemy za wysiłki pracowników, za składane świadectwo przed Bogiem i narodem. Dziękujemy za celne komentarze z życia aktualnego, politycznego, społecznego, za prostowanie poglądów, wyjaśnianie spraw, za relacje z uroczystości religijnych, za ukazywanie sylwetek niezłomnych bohaterów, księży i świeckich

Zakończył Ksiądz Biskup słowami ojca Tadeusza:

„Alleluja i do przodu
Alleluja i pod prąd”

Anna Paszkowicz Szymczak

Na podstawie: <https://www.radiomaryja.pl/>
<https://naszdziennik.pl/>

NA MARGINESIE

WAŻNA DATA

14 lutego 1942

W obliczu Boga Wszechmogącego i Najświętszej Maryi Panny, Królowej Korony Polskiej kładę swe ręce na ten Święty Krzyż, znak Męki i Zbawienia i przysięgam być wiernym Ojczyźnie mej Rzeczypospolitej Polskiej, stać nieugięcie na straży Jej honoru i o wyzwolenie Jej niewoli walczyć ze wszystkich sił – aż do ofiary życia mego. Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej i rozkazom Naczelnego Wodza oraz wyznaczonemu przezeń Dowódcy Armii Krajowej będę bezwzględnie posłuszny, a tajemnicy niezłomnie dochowam, cokolwiek by mnie spotkać miało. Tak mi dopomóż Bóg.

Przysięga Armii Krajowej

Początki Armii Krajowej sięgają wydarzeń z nocy 26 na 27 września 1939 r. kiedy to grupa wyższych oficerów z gen. Michałem Karaszewiczem-Tokarzewskim na czele, przy współudziale prezydenta Warszawy Stefana Starzyńskiego, zawiązała konspiracyjną organizację Służba Zwycięstwu Polski. Stała się ona zalążkiem rozbudowanego później Państwa Podziemnego. W listopadzie 1939 r. Służba Zwycięstwu Polski została przekształcona w Związek Walki Zbrojnej. 14 lutego 1942 r. Naczelnny Wódz, gen. Władysław Sikorski wydał rozkaz o przekształceniu Związku Walki Zbrojnej w Armię Krajową. Decyzja o powstaniu AK była podyktowana koniecznością scalenia konspiracyjnych polskich oddziałów zbrojnych i podporządkowania ich rządowi RP w Londynie.

Dowódcami Armii Krajowej byli generałowie: Stefan Rowecki ps. Grot – do 30 czerwca 1943 r., Tadeusz

Komorowski ps. Bór – do 2 października 1944 r., Leopold Okulicki ps. Niedźwiadek – do 19 stycznia 1945 r. Dowódca Armii Krajowej podlegał Naczelnemu Wodzowi Polskich Sił Zbrojnych. W ciągu II wojny światowej przez szeregi ZWZ-AK przeszło blisko 450 tys. osób. Podziemne wojsko, było

gen. Władysław Sikorski

gen Leopold Okulicki
ps. Niedźwiadek

fenomenem w okupowanej przez Niemców Europie. Skupiało niemal całą patriotycznie nastawioną część Narodu polskiego. Nazwa „AK” stała się jednym z najważniejszych symboli dążeń do niepodległości.

Narodowy Dzień Pamięci Żołnierzy Armii Krajowej obchodzimy 14 lutego na pamiątkę rocznicy przemianowania Związku Walki Zbrojnej na Armię Krajową.

Święto zostało uchwalone przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej 9 stycznia 2025 r., w hołdzie żołnierzom Armii Krajowej – największej konspiracyjnej armii w podbitej przez Niemcy i Związek Sowiecki Europie, która jako zbrojne ramię Polskiego Państwa Podziemnego prowadziła bohaterską walkę o odzyskanie przez Polskę suwerenności i niepodległości.

W liście skierowanym do organizatorów i

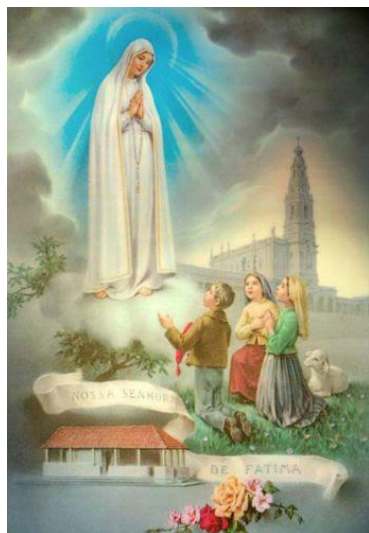
uczestników obchodów Narodowego Dnia Pamięci Żołnierzy Armii Krajowej prezydent RP Karol Nawrocki podkreślił, że zbrojna konspiracja niepodległościowa podczas II wojny światowej była „olbrzymim dziełem całego narodu”.

To powód do dumy.

Anna Paszkowicz-Szymczak

Na podstawie:
<https://naszdziennik.pl/polska-kraj/334372,narodowy-dzien-pamieci-zolnierzy-armii-krajowej.html>
<https://www.kombatanci.gov.pl/>
<https://dzieje.pl/>
<https://archiwum.ipn.gov.pl/>

WIELKA OBIETNICA

Siostra Łucja, najstarsza z fatimskich pastuszków, którym w 1917 r. objawiła się Matka Boża żyła długo. Młodsze dzieci, Franciszek i Hiacynta zmarły w dzieciństwie i zostały kanonizowane.

W 1925 roku przebywającej w klasztorze w Pontevedra Łucji znów ukazała się Matka Boża z Dzieciątkiem, które powiedziało:

„Miej współczucie nad Sercem twej Najświętszej Matki, otoczonym cierniami, którymi niewdzięczni ludzie ranią Je wciąż na nowo, a nie ma nikogo, kto by przez akt wynagrodzenia te ciernie powyciągał”.

A Maryja dodała:

„Córko moja, spójrz, Serce Moje otoczone cierniami, którymi niewdzięczni ludzie przez bluźnierstwa i niewdzięczność stale Je ranią. Przynajmniej ty staraj się mnie pocieszyć i przekaz wszystkim, że obiecuję przyjść na pomoc w godzinę śmierci z wszystkimi łaskami potrzebnymi do zbawienia tym, którzy przez 5 kolejnych miesięcy w pierwsze soboty:

- odprawiają spowiedź,
- przyjmą Komunię Świętą
- odmówią Różaniec

– przez 15 minut towarzyszyć Mi będą, rozmyślając o 15 tajemnicach Różańca intencji zadośćuczynienia.”

W 1930 r. poproszono siostrę Łucję o dodatkowe objaśnienia. Wówczas sam Pan Jezus powiedział jej dlaczego ma być pięć pierwszych sobót:

„Moja córko, powód jest prosty: jest 5 rodzajów zniewag i bluźnierstw przeciwko Niepokalanemu Sercu Maryi:

- 1) bluźnierstwa przeciw Niepokalanemu Poczęciu,
- 2) przeciwko Jej Dziewictwu,
- 3) przeciwko Boskiemu Macierzyństwu, gdy jednocześnie nie chce się uznać Jej za Matkę ludzi,
- 4) starania ludzi, którzy usiłują publicznie wpajać w serca dzieci obojętność, pogardę, a nawet odrazę wobec Niepokalanej Matki
- 5) bezpośrednie znieważanie Maryi w Jej świętych wizerunkach.”

„Oto moja córko powody, dla których Niepokalane Serce Maryi nakazuje Mi żądać tego małego zadośćuczynienia. To zadośćuczynienie poruszy Moje Miłosierdzie wybaczę temu, kto miał nieszczęście Ją znieważać”.

Wymaganą spowiedź można odbyć innego dnia, byleby przyjmując Komunię św., być w stanie łaski, – do warunków niezbędnych, oprócz Komunii Świętej, należy odmówienie części Różańca (5 tajemnic) oraz 15 minut rozmyślenia o jednej lub kilku tajemnicach Różańca.

Jeśli idzie o piętnastominutowe rozważania to takie - gotowe – ukazują się tuż przed pierwszą sobotą w „Naszym Dzienniku” autorstwa ks. Andrzeja Oczachowskiego. Istnieje również płyta z nagranymi medytacjami tajemnic radosnych czytany przez znaną aktorkę panią Halinę Łabonarską.

Tę fatimską historię przypomniał nasz ksiądz wikariusz Michał Barański. Bowiem 7 lutego 2026 r. w naszym kościele pw. Św. Urbana I zainicjowane zostały Msze Święte pierwszosobotnie. Tę z 7 lutego. sprawował właśnie Ksiądz Wikariusz, on też wygłosił wspomniane kazanie. Parafianie z radością i wdzięcznością przyjęli tę inicjatywę.

Oczywiście dla katolika najważniejsze jest to co mówi Bóg i co zapisane jest w Piśmie Świętym. Jednakże Maryja jest naszą matką! Nie sposób zignorować tego co mówi. Przecież to nigdy nie jest przeciwne woli Bożej. Wręcz przeciwnie, jest całkowicie z nią zgodne. I służy naszemu dobru. Maryja, matka Boga i nasza troszczy się o nas. Powiedziała przecież:

„Bóg chce wprowadzić na świecie cześć Mego Niepokalanego Serca. Tym, którzy przyjmą to nabożeństwo, obiecuję zbawienie. Dusze te będą przez Boga kochane jak kwiaty postawione przeze Mnie dla ozdoby Jego tronu.”

Czy może być coś wspanialszego? Któż mógłby potraktować takie oświadczenie obojętnie. Chyba tylko ktoś, kto nie szanuje samego siebie, nie szanuje swojej duszy. Jednakże miarą **naszej** miłości do Matki Bożej jest podejmowanie nabożeństw pierwsze soboty miesiąca nie tylko ze względu na obietnice Matki Bożej, ale przede wszystkim ze względu na przykrości, które Ja spotykają we współczesnym świecie .

Maryjo, Matko i Królowo wstawiaj się za nami.

Siostra Łucja

Aleksandra Hirnle-Więskowicz

ŚRODA POPIELCOWA

Nie przywiązuj się, człowieku, do tego, co ziemskie, bo niczego nie zabierzesz na tamten świat.

To pierwsze, choć nie najważniejsze, przesłanie Środy Popielcowej. Przypomina ona też, że trzeba dbać o wyższe dobra: przyjaźń z Bogiem, trwanie w Bożej łasce i sprawiedliwe życie w miłości Boga i bliźniego

Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię

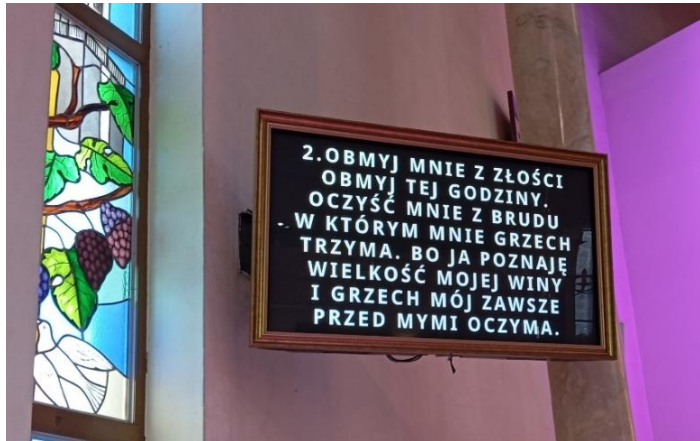

Środą popielcową rozpoczęliśmy Wielki Post. Tego dnia na wszystkich Mszach Świętych miało miejsce symboliczne posypanie głów popiołem, pochodzącym z palm poświęconych w Niedzielę Palmową poprzedniego roku. Środa Popielcowa nazywana jest również Popielcem lub Wstępną Środą. To dzień, kiedy w Kościele katolickim

rozpoczyna się 40-dniowy okres Wielkiego Postu. Tego dnia wierni podczas liturgii pochylają głowę w pokorze, a kapłan symbolicznie posypuje ją popiołem. Podkreśla się w ten sposób związek pomiędzy pokutą wiernych, a męką i śmiercią Chrystusa. Kapłan wypowiada przy tym słowa:

„Prochem jesteś i w proch się obrócisz” lub „Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię”.

Tradycyjny obrzęd ma za zadanie przypomnieć, że życie ziemskie przemija, a silna wiara, ćwiczenia duchowe, dobrowolne wyrzeczenia i bezinteresowne dawanie pomagają osiągnąć życie wieczne które jest naszym celem.

Światowy Dzień Chorego w Zielonej Górze

wydarzenia: Monika Szcząchor z Centrum Medycznego Aldemed i Piotr Kułyk – przedstawiciel Zielonogórskiego Rynku Rolno-Towarowego.

Anestezjolog dr n. med. Bartosz Kudliński zauważył, że jednym z większych ostatnich wyzwań jest starzenie się społeczeństwa. – Będziemy mieli wkrótce do czynienia z narastającą populacją ludzi starszych. Oni będą chorować, będą wymagać opiekunów medycznych, będą wymagać

interwencji zespołów ratownictwa medycznego, hospitalizacji, a także wsparcia, generalnie szerokiego zaangażowania nas wszystkich. W związku z tym, programując funkcjonowanie służby medycznej w nadchodzących latach, trzeba będzie zrobić wszystko, żeby ta starość, była starością przyjazną, dobrą, a przede wszystkim, żeby nie była starością samotną

Do każdego chorego trzeba podchodzić indywidualnie.

– Podstawą komunikacji z osobą

chorą jest rozpoznanie sytuacji osoby chorej – mówił ks. Andrzej Draguła. – Bardzo często komunikujemy się z chorym nie mając świadomości, jak wyglądają jego reakcje, jak wygląda jego świadomość, albo jaki jest jego stan. Chory ma prawo do tego, aby mieć własne reakcje emocjonalne. Ma prawo do tego, aby mieć własne przemyślenia na temat własnego stanu, a także ma prawo do tego, żeby być w rozpaczy, albo być człowiekiem nadziei.

W światowy Dzień Chorego 11 lutego 2026 r. w Zielonej Górze odbyła się debata na temat komunikacji z osobą chorą zatytułowana „Komunikacja z osobą chorą. Nowe wyzwania medyczne?” Zorganizowana została przez Duszpasterstwo Chorych i Służby Zdrowia Diecezji Zielonogórsko - Gorzowskiej, Urząd Marszałkowski Województwa Lubuskiego, Uniwersytet Zielonogórski, Narodowy Fundusz Zdrowia, Regionalne Centrum Animacji Kultury, Caritas.

Miejscem zdarzenia było Regionalne Centrum Animacji Kultury w Zielonej Górze, przy ul. Sienkiewicza 11. Wzięli w niej udział: ks. dr hab. Andrzej Draguła z Uniwersytetu Szczecińskiego, dr n.med. Justyna Jasik-Pyzdrowska – pielęgniarka, prodziekan ds. dydaktyki Collegium Medicum Uniwersytetu Zielonogórskiego, oraz dr n. med. Bartosz Kudliński – anestezjolog, prodziekan ds. Studentów Collegium Medicum Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Obecni byli także m.in. dyrektorka Departamentu Ochrony Zdrowia Urzędu Marszałkowskiego Ewa Jaske, dyrektor lubuskiego oddziału Narodowego Funduszu Zdrowia Edward Jakubowski, biskup diecezji zielonogórsko-gorzowskiej ks. Tadeusz Lityński, rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. Wojciech Strzyżewski, rektor Zielonogórsko-Gorzowskiego Wyższego Seminarium Duchownego ks. dr Mariusz Jagielski wraz z alumnami seminarium, dyrektorka lubuskiego oddziału Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych Elżbieta Miernik-Krurka, przewodnicząca Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych Marta Powchowicz oraz reprezentanci partnerów

Medycyna zrobiła wiele kroków do przodu z nowoczesną technologią, nanorobotami, ale trochę zostawiliśmy w tyle kompetencje miękkie, komunikację. Myślę, że dziś, tak jak nigdy wcześniej, komunikacja jest niezbędnym elementem, nad którym musimy się zatrzymać. Ja akurat mam to szczęście, że zajmuję się komunikacją z pacjentami na co dzień, bo pracuję jako

edukatorka diabetologiczna przede wszystkim z pacjentami ze świeżo rozpoznaną cukrzycą. Mam czas na to, żeby komunikować się z pacjentami i o tę komunikację dbać. Pracując ze studentami, także widzę, że to są kompetencje, których trzeba się w dzisiejszym świecie uczyć – mówiła dr n. med. Justyna Jasik-Pyzdrowska.

Zdjęcia: <https://rzg.pl/642272/debata-z-okazji-xxxiv-swiatowego-dnia-chorego/>

System jest pewną formą organizacji. Możemy nad nią pracować, mamy na to pieniądze, mamy na to różnego rodzaju możliwości, ale ten system tworzą ludzie. Nie przychodzimy do systemu, tylko do człowieka. Jeżeli ktoś jest chory, cierpiący, samotny, system mu na to nie odpowie. On mu zapewni strategię, program, plan, leczenie. Ale tam będzie człowiek. Cały sens dydaktyki polega na tym, że mamy nauczyć studentów, że do książki zawsze można sięgnąć, ale jak naprzeciwko nas stanie człowiek chory, coś trzeba mu dać – zainteresowanie, uwagę, czas, współczucie. To sprawi, że on się poczuje doceniony – dodał dr n. med. Bartosz Kudliński,

Światowy Dzień Chorego – chrześcijańskie święto zostało ustanowione przez papieża Jana Pawła II 13 maja 1992 roku.

Aleksandra Hirnle-Więskowicz

„Współczucie Samarytanina: kochać, niosąc ból bliźniego” – to wybrany przez Ojca Świętego Leona IV temat XXXIV Światowego Dnia Chorego.

PRĄCE WIOSENNE

Cięcie wiosenne to jeden z najważniejszych zabiegów pielęgnacyjnych winnego krzewu. Winorośl zaniedbana, nieodpowiednio cięta, niepotrzebnie się zagęszcza, słabo owocuje a same jagody są mniejsze i mniej smaczne. Cięcie należy przeprowadzić w stanie spoczynku winorośli i nie należy z nim zbyt długo zwlekać gdyż zbyt późne cięcie powoduje obfity płacz łoży. Tak mówi kalendarz prac w winnicy.

Winnicą św. Urbana I opiekuje się pan Roman.

NA MARGINESIE

IMIENINY KSIĘDZA PROBOSZCZA

27 lutego 2026 r.

Na piątkowej wieczornej Mszy Świętej modliliśmy się w intencji księdza Proboszcza Mirosława Donabidowicza i jego rodziców. Eucharystię odprawili Ksiądz Proboszcz i ksiądz Michał Barański.

Dziękując za modlitwę i złożone życzenia Ksiądz Proboszcz powiedział, że właśnie powrócił z pielgrzymki do grobu świętego Mikołaja w Bari. Ksiądz Proboszcz urodził się w liturgiczne wspomnienie tego świętego i na drugie imię ma Mikołaj. Modlił się by być tak dobrym jak święty Mikołaj.

I my parafianie powinniśmy się modlić za naszego Księdza Proboszcza, wszak ciąży na nim wielka odpowiedzialność - za kościół, za nasze dusze i za to by parafian było coraz więcej.

Niech Bóg Go wspomaga i chroni.

Redakcja

Droga Krzyżowa w naszym kościele

Droga Krzyżowa to niezwykle nabożeństwo, które skłania nas do przemyśleń na temat cierpienia Jezusa oraz naszych osobistych przeżyć. Uczestnictwo w tej duchowej praktyce może przynieść, pogłębienie wiary i relacji z Bogiem, refleksję nad własnym życiem, lepsze zrozumienie cierpienia, duchowe wsparcie w trudnych chwilach, możliwość przemyślenia swoich działań.

Któryś za nas cierpiał rany,
Jezu Chryste,
zmiłuj się nad nami!

Droga Krzyżowa w naszym kościele
o godzinie 9:30 prowadzona jest przez osoby
świeckie, szafarzy, ministrantów.
Rozważania w pierwszej rannej
Drodze Krzyżowej czytał pan Gerard Trybus.

Droga Krzyżowa w piątki
rano o godzinie 9:30
i wieczorem o 17:30

Gorzkie Żale
w niedzielę o godzinie 17:45

1 MARCA

NARODOWY DZIEŃ PAMIĘCI ŻOŁNIERZY WYKLĘTYCH

zwanych Niezłomnymi

Żołnierze Wyklęci - bohaterowie polskiego podziemia niepodległościowego z lat 1944-1963

1 marca to data symboliczna. Tego dnia w 1951 roku w więzieniu na warszawskim Mokotowie zostali rozstrzelani przywódcy IV Zarządu Głównego Zrzeszenia „Wolność i Niezawisłość” Śmierć ponieśli: ppłk Łukasz Ciepliński ps. „Pług”, por Franciszek Błażej ps. „Tadeusz”, por Karol Chmiel ps. „Grom”, mjr Mieczysław Kawalec ps. „Iza”, kpt. Józef Batory ps. „Argus”, kpt. Józef Rzepka ps. „Krzysztof”, mjr Adam Lazarowicz ps. „Klamra”.

Rocznica tego zdarzenia jest dziś dniem Żołnierzy Wyklętych ustanowionym w 2011 r. Jest hołdem za świadectwo męstwa, niezłomnej postawy patriotycznej i przywiązania do tradycji niepodległościowych, za krew przelaną w obronie Ojczyzny.

(...) „Ten ból składam u stóp Boga i Polski(...) Bogu dziękuję za to, że mogę umierać za jego wiarę świętą, za moją Ojczyznę i za to, że dał mi tak dobrą żonę i wielkie szczęście rodzinne”

Łukasz Ciepliński w grypsie do żony miesiąc przed egzekucją.

Żołnierzami wyklętymi nazywa się dziś członków ruchu niepodległościowego, którzy stawiali opór sowietyzacji Polski i którzy mimo zmęczenia trwającą pięć lat okrutną wojną nie zaprzestali walki. Sformułowanie „Żołnierze Wyklęci” powstało w 1993 roku – po raz pierwszy użyto go w tytule wystawy „Żołnierze Wyklęci – antykomunistyczne podziemie zbrojne po 1944 r.”, zorganizowanej przez Ligę Republikańską na Uniwersytecie Warszawskim.

Powojenne podziemie antykomunistyczne stanowiło naturalną kontynuację działalności niepodległościowej dla tysięcy żołnierzy z okresu II wojny światowej. Uczestniczyli w nim przedstawiciele wszystkich grup społecznych i zawodowych: inteligencja, robotnicy i chłopci, młodzież, wszyscy ci, którzy gotowi byli walczyć o wolną i niepodległą Polskę. Liczbę członków wszystkich organizacji i grup konspiracyjnych szacuje się na 120-180 tysięcy. Według IPN liczba ta wynosiła 300 tys.

Żołnierzy Wyklętych dotknęły ogromne prześladowania. W walkach podziemia z komunistyczną, narzuconą nam władzą zginęło około 9 tys. konspiratorów. Kolejnych kilka tysięcy zostało zamordowanych na podstawie wyroków komunistycznych sądów zwanych mordami sądowymi lub zmarło w więzieniach. To szacunki. Potrzebne są dalsze badania.

Do dziś nie udało się odnaleźć wielu miejsc w których ukryto ich ciała by umożliwić godny pochówek. Może uda się to w przyszłości. Starania wciąż trwają.

CHWAŁA BOHATEROM!

21 października 1963 r. zginął ostatni z „wyklętych” Józef Franczak „Lalek”,

Anna Paszkowicz-Szymczak

Na podstawie:

<https://dzieje.pl/aktualnosci/zolnierze-wykleci-bohaterowie-polskiego-podziemia-niepodleglosciowego-z-lat-1944-1963-0>

<https://www.prezydent.pl/kancelaria/archiwum/>

KOCHAM POLSKĘ

Akcja społeczna Kocham Polskę organizowana przez Młodzież Wszechpolską trwa od 2005 roku. 14 lutego wolontariusze rozdawali na ulicach miast plakaty sławiące umiłowanie Ojczyzny i przypominali o patriotyzmie i miłości do Niej. W tym roku wraz ze Stowarzyszeniem „Marsz Niepodległości”, postanowili przypomnieć o Kresowianach – naszych Rodakach, którzy

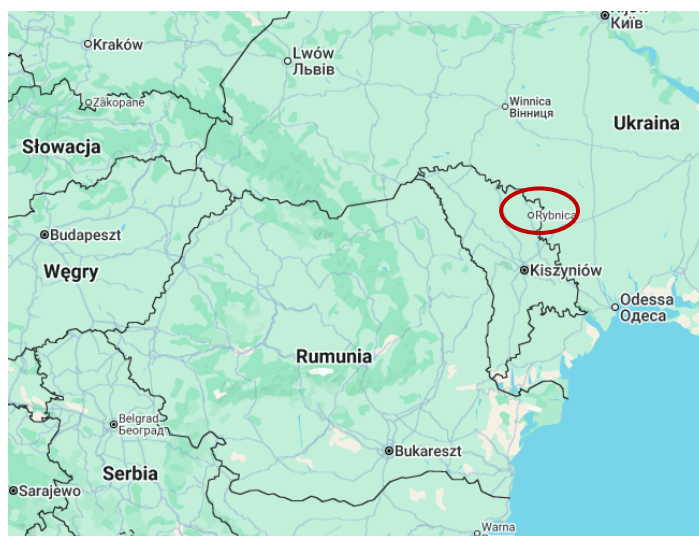
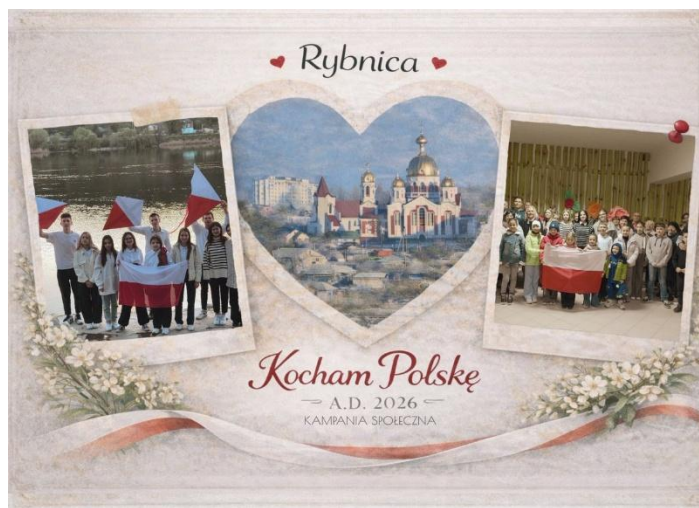
pozostając w swoich domach, na skutek zawirowań historii znaleźli się poza granicami Rzeczypospolitej. Uwagę skierowano ku Polakom mieszkającym w Naddniestrzu. Obszar ten został odłączony od Polski podczas II rozbioru Polski w 1793 roku. Mieszkający tam Polacy do dziś kultywują polski język, tradycje, religię i kulturę. Posługujący tam od ponad 30 lat proboszcz parafii św. Józefa w Rybnicy, ksiądz Tadeusz Magierowski mówi – „Tutaj zawsze funkcjonował synonim – jak Polak to katolik.”

Jak przypominają organizatorzy akcji, część dzisiejszej Mołdawii to dawne tereny I Rzeczypospolitej Polskiej. Około 40 km od Rybnicy leży Raszków, opodal którego rozgrywa się akcja „Trylogii” Henryka Sienkiewicza. To w tych okolicach, w Czarcim Jarze Horpyna więziła z rozkazu Bohuna Heleną Kurcewiczównę, o czym niewiele Polaków w chwili obecnej wie.

Okolo czterech tysięcy Polaków mieszka w Mołdawii. Żyją w bardzo trudnych warunkach, zmagając się z ubóstwem. To tereny głęboko zaniedbane. Kiedy mówimy o Polakach rozsianych po całym świecie to najczęściej myślimy o Polonii w USA, Kanadzie, Australii, myślimy Polakach na Kresach - Ukrainie Litwie czy Białorusi. Zapominamy o rodakach w Mołdawii.

Tegoroczna kampania Kocham Polskę trwa równocześnie z akcją charytatywną, w czasie której zbierane będą pieniądze dla Polaków z Naddniestrza. Wolontariusze będą zbierać pieniądze do puszek w całym kraju. Zbiórka zakończy się 2 maja.

Ksiądz Jarosław Wąsowicz – kapelan prezydenta RP zaznaczył, że paradoksalnie możemy uczyć się patriotyzmu od naszych Rodaków żyjących poza Ojczyzną. - „To jest jakiś fenomen, że Polacy na całym świecie obojętnie, czy to są Kresy, Ameryka, Australia, Nowa Zelandia czy Indie, zawsze tam wszyscy gromadzą się wokół kościołów.”

Anna Paszkowicz-Szymczak

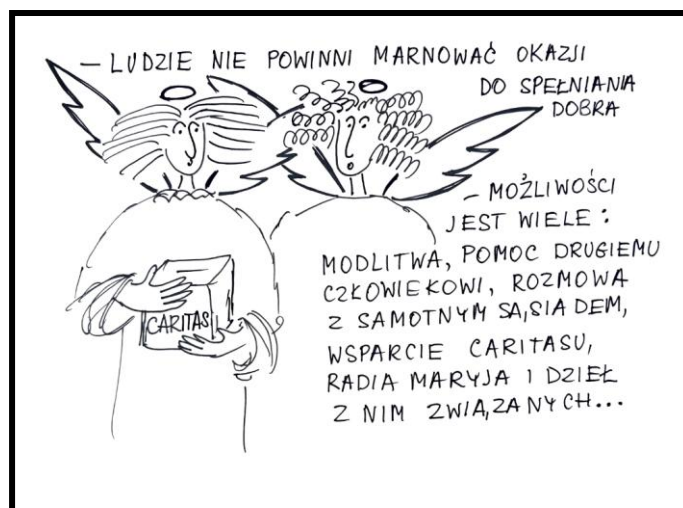
Na podstawie:

<https://www.radiomaryja.pl/informacje/pamiec-o-rodakach-z-naddniestrza-ruszyla-kampania-kocham-polske/>

<https://mw.org.pl/kocham-polske/>

<https://www.radiowroclaw.pl/articles/view/158128/Chca-pomoc-Polakom-mieszkajacym-w-Moldawii>

NA MARGINESIE

Z życia Parafialnego Zespołu Caritas

Rozpoczynamy wydawanie żywności w ramach programu FEPŻ - Podprogram 2025

Program Fundusze Europejskie na Pomoc Żywnościową 2021-2027 współfinansowany z Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, realizowany jest pod nadzorem Instytucji Zarządzającej - Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej oraz Instytucji Wdrażającej - Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa.

Celem programu jest przeciwdziałanie deprivacji materialnej poprzez udzielenie pomocy żywnościowej osobom najbardziej potrzebującym oraz zapewnienie środków towarzyszących, wspierających ich włączenie społeczne w okresie od stycznia do września 2026 r.

Z pomocy żywnościowej mogą skorzystać osoby i rodziny, znajdujące się w trudnej sytuacji życiowej, spełniające kryteria określone w art. 7 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej i których dochód nie przekracza 265 % kryterium dochodowego, uprawniającego do skorzystania z pomocy społecznej.

Kryteria kwalifikowalności osób:

- 2 676,50 PLN - dla osoby samotnie gospodarującej;
- 2 180,95 PLN - dla osoby w rodzinie.

Sposób kwalifikowania osób do uczestnictwa w Podprogramie:

Kwalifikowanie odbiorców końcowych do pomocy żywnościowej w ramach Programu jest możliwe na podstawie:

- skierowań, wydawanych osobom uprawnionym przez ośrodki pomocy społecznej w gminie zamieszkania;
- skierowań, wydawanych przez OPS, osobom znajdującym się w sytuacji kryzysowej na skutek zdarzenia losowego lub klęski żywiołowej - do 500% kryterium ustawowego;
- list osób zakwalifikowanych, przekazywanych przez ośrodki pomocy społecznej do właściwych OPR/OPL, pod warunkiem uzyskania zgody osób ujętych na listach;
- oświadczeń składanych przez

Wielkanocne Paschaliki. Rozpoczynamy po raz kolejny Wielkanocną Akcję Caritas, w ramach której dystrybuowana będzie świeca w postaci paschalika. W tym roku podobnie jak w roku ubiegłym planujemy, aby ofiary z dystrybucji świec przeznaczone zostały na remont i adaptację prowadzonego przez naszą Caritas Diecezjalną Schroniska Aktywizującego z usługami opiekuńczymi dla bezdomnych mężczyzn w Żukowicach. Ofiara za świecę to 25 zł, z czego 2 zł trafi do Caritas Parafialnej.

Jałmużna Wielkopostna. Jałmużna Wielkopostna to akcja o zasięgu ogólnopolskim. Zachęca ona wiernych do odkładania z myślą o potrzebujących drobnych sum pieniędzy przez cały okres Wielkiego Postu. Jak co roku, praktycznym elementem akcji są skarbonki. Tegorocznej akcji towarzyszy hasło „Dar juniora dla seniora”, które ma nas uwrażliwiać, a szczególnie najmłodszych, na los osób starszych, chorych i potrzebujących. Ma również zwrócić uwagę na fakt, że takie osoby każdy z nas ma wokół siebie. Wiele z nich potrzebuje wsparcia materialnego, ale największym darem będzie dla nich dobre słowo, poświęcony im czas i uwaga.

„...Najdrożsi, prosimy o taką łaskę Wielkiego Postu, która sprawi, że nasze ucho będzie bardziej uważne na Boga i na tych, którzy są ostatnimi. Prosimy o moc postu, która dotknie również języka, aby zmniejszyła się liczba słów, które ranią, a powiększała się przestrzeń dla głosu drugiego człowieka. Z serca błogosławię was wszystkich i waszą wielkopostną wędrówkę...”

www.caritaszg.pl
KRS:000022681

(5 lutego 2026, Papież Leon XIV)

KRZYŻÓWKA PARAFIALNA

Wśród osób, które do 25 marca wrzucą kupon z poprawnym rozwiązaniem hasła krzyżówki wylosowana zostanie nagroda. Nagrodą jest intencja Mszy Świętej. Treść intencji według życzenia nagrodzonego, termin do ustalenia z Księdzem.

Kupony prosimy wrzucać do oznaczonego pojemnika przy stoliku z prasą.

Krzyżówka – Niewiasty Biblijne

Z krątek w kolorze żółtym należy ułożyć siedmioliterowe rozwiązanie

KUPON KRZYŻÓWKA PARAFIALNA MARZEC 2026

HASŁO

IMIĘ I NAZWISKO

ADRES

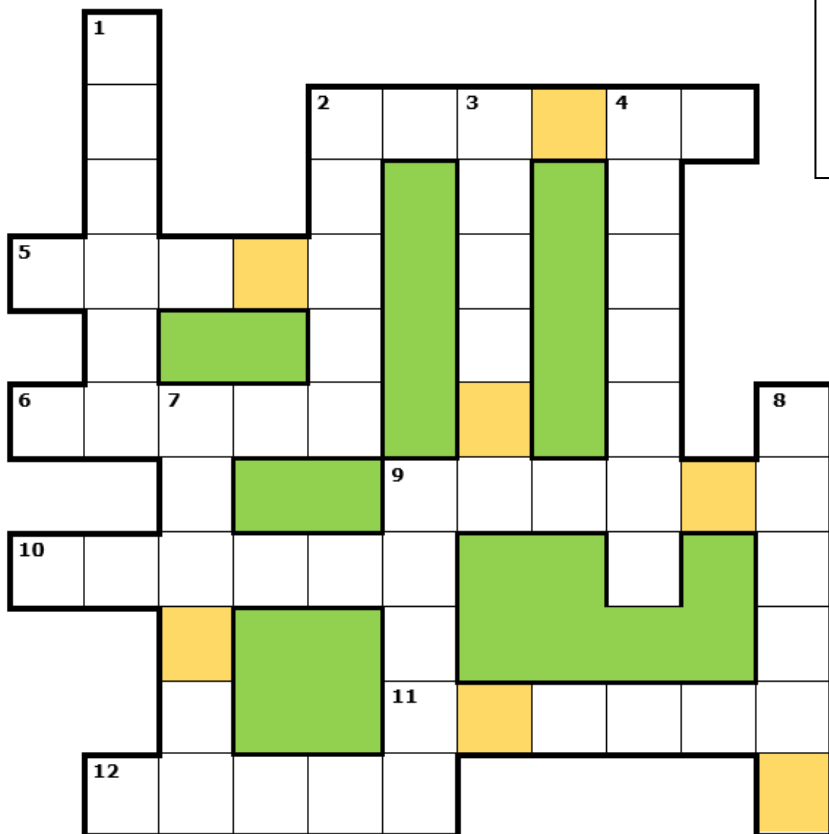
ROZWIĄZANIE KRZYŻÓWKI LUTY 2026

KLASZTOR

Nagrodę wylosowała:

Pani Aleksandra Świdorska

Gratulujemy!

Poziomo:

- 2) siostra Mojżesza i Aarona, (Lb 26,59)
- 5) nierządnicą, żona proroka Ozeasza, (Oz 1,2-3)
- 6) jedna z trzech córek Hioba, (Hi 42, 12-15)
- 9) wskrzeszona w Jafie przez Piotra, (Dz 9, 36-42)
- 10) żona Ananiasza, nawróconego Żyda, (Dz 5, 1-10)
- 11) jedna z żon Dawida, matka Szefatiasza, (2 Sm 3, 2-4)
- 12) egipska niewolnica Sary, matka Izmaela, (Rdz 16, 1-17)

Pionowo:

- 1) piastunka Rebeki, (Rdz 35, 8)
- 2) siostra Marii z Betanii i Łazarza, (Łk 10, 38-42)
- 3) żona Izaaka, (Rdz 24, 1-61)
- 4) córka Nachasza, matka Amasy, przyrodnia siostra Dawida, (1 Krn 2, 11-17)
- 7) żona Mojżesza, matka Gerszoma, (Wj 2, 16-22)
- 8) przyczyniła się do śmierci Samsona, (Sdz 16, 4-21)
- 9) córka Dawida, siostra Absaloma, (2 Sm 13, 1-2)

Opracował: Marek Drewnowski

ROZWIĄZANIA KRZYŻÓWKI Luty 2026

Poziomo:

DOMINIKANIN,
JEZUITA,
KARTUZ,
CYSTERS,
BAZYLIANIN,
EREMITA,

Kolumnami:

BENEDYKTYN,
KARMELITA,
KAMEDUŁA,
TRAPISTA,
FRANCISZKANIN,
PAULIN.

Wiedz, że w każdej chwili Bóg cię słucha.

Święta Tereska od Dzieciątka Jezus

Intencje Żywego Różańca na miesiąc marzec

O rozbrojenie i pokój. Módlmy się, aby narody rozpoczęły proces rozbrojenia, rezygnując zwłaszcza z broni nuklearnej, a światowi przywódcy wybrali drogę dialogu i dyplomacji zamiast przemocy.

MSZE ŚW. I NABOŻEŃSTWA

Msza św. w dni powszednie:

o godz. 7.00 9.00 i 18.00, piątek 16.00-DPS

Msza św. w niedzielę

o godz. 8.00, 10.00-DPS, 11.00, 12.30 i 18.30

Okazja do spowiedzi - w tygodniu i w niedzielę 30 minut przed Mszą Świętą

Nabożeństwa

- W każdy wtorek po Mszy Świętej wieczornej Litania do św. Urbana I i uzczenie relikwii św. Urbana I.
- W każdą środę po Mszy Świętej. wieczornej Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy.
- W każdy czwartek adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy godz. 17.15.
- W każdy piątek o godz. 15.00 Koronka do Miłosierdzia Bożego.
- W każdą sobotę o godz. 17.30 – przed Mszą Świętą wieczorną - Nowenna do Matki Bożej Pompejańskiej.
- W każdą niedzielę o godz. 7.40 Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Marii Panny.

Pierwsza niedziela miesiąca

Msza Święta o godz. 8.00 w intencji Żywego Różańca i zmiana Tajemnic.

PARAFIALNY ZESPÓŁ „CARITAS”

Prowadzi działalność charytatywną na rzecz ubogich parafian, rodzin wielodzietnych, bezrobotnych i chorych. Zadeklarowane kwoty można wpłacać w każdą II niedzielę miesiąca.

Konto: 67 1090 2532 0000 00011729 6727

KANCELARIA

Godziny urzędowania:

środa godz. 8.00-9.00, 16.00-17.00

(sprawy pilne po każdej Mszy Świętej lub przez kontakt telefoniczny)

DUSZPASTERZE

Proboszcz: Ks. Mirosław Donabidowicz

Wikariusz: Ks. Michał Barański

KONTAKT

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA

pw. św. Urbana I

ul. Braniborska 17

65-273 Zielona Góra

tel. 68 320 00 60

adres e-mail: kancelaria@parafia-urban.zgora.pl

Konto Parafii:

ALIOR BANK

Nr Konta: 88 2490 0005 0000 4530 3824 1621

Z PARAFIALNEJ KSIĘGI ...

POGRZEBY:

† Janusz HOŁUBOWICZ

† Zbigniew KOLANEK

† Renata HUSAR

† Kazimierz KAPAŁA

† Mirosław PAPRZYCKI

REDAKCJA:

Redaktor naczelny: ks. Michał Barański

Zespół redakcyjny: Marlena Magda-Nawrocka,
Marek Drewnowski, Halina Waszkiewicz,

Zuzanna Junke, Stanisław Matuszewski

Korekta: Aleksandra Hirnle-Więskowicz

Skład komputerowy: Anna Paszkowicz-Szymczak

Druk: drukarnia XEROtronik, ul Wiśniowa 1,
65-517 Zielona Góra

NA MARGINESIE

